

Elefanten i rummet

Realtid.se den 16 september 2014

Sverigedemokraternas inträde i riksdagen 2010 chockerade det politiska etablissemang. Ett parti med rötter i den rasistiska vit-makt-rörelsen hade fått 5,7 procent av rösterna. Fredrik Reinfelds respons var att söka en uppgörelse med Miljöpartiet som gjorde svensk migrationspolitik ännu generösare. Miljöpartiet är riksdagens mest radikala parti när det gäller fri invandring. De gröna har officiellt skrivit in en "vision om en värld utan gränser" i sitt partiprogram och betraktar fri rörlighet som "en mänsklig rättighet".

Statsministern själv förklarade senare att uppgörelsen med Miljöpartiet var en signal till folket. Svenska väljare skulle lära sig inför framtiden att de etablerade partiernas konsensus om invandringspolitik inte skulle ruckas hur väljarna än röstar. Senare sa statsministern stolt om sin uppgörelse med Miljöpartiet: "Effekten av SD var att vi fick en politik i motsatt riktning".

Reinfelds uppgörelse med Miljöpartiet hyllades som ett politiskt genidrag av liberala ledarsidor. DN skrev: "Den visar viljan att ta ansvar i viktiga frågor och för detta ska inte minst Miljöpartiet ha en eloge. De sammantaget fem partierna berövar SD – i praktiken ett enfrågeparti – sin enda politiska fråga. Det är både listigt och demokratiskt rätt."

Det är tveksamt om jag med facit i hand skulle beskriva Reinfeldts schackdrag som "listigt". Det ledde tvärtom till det katastrofval för Reinfeldt som vi nu konstaterat. Moderaterna tappade 4 procent direkt till SD mellan 2010 och 2014, nästan lika mycket som ett helt Folkparti.

Reinfeldt gjorde vad han kunde för att komma närmare Miljöpartiets vision om fri invandring. Sverige tar nu emot fler invandrare i relation till sin befolkning än USA:s rekord under den transatlantiska migrationen. Under Göran Perssons tid som statsminister beviljade Sverige i genomsnitt asyl till cirka 30.000 flyktingar och anhöriginvandrare per år. 2013 hade siffran ökat till cirka 70.000, vilket i sin tur ser ut att överträffas i år. De officiella kostnaderna för flyktingmottagande i statsbudgeten var cirka 8 miljarder per år när Alliansen tog över. Kostnaderna har ökat till cirka 25 miljarder 2014 och förväntas som bekant öka ytterligare de kommande åren.

När Eurostat redovisar siffror för antal som beviljas asyl första halvåret 2014 visar det sig att Sverige, med ungefär 2 procent av EU:s befolkning, står för 22 procent av de beviljade asylansökningarna. Det innebär att Sverige ensam beviljar fler asyl än vad Storbritannien, Frankrike, Spanien, Finland, Danmark och Norge gör tillsammans.

Alliansen och media har utmålade uppgörelsen med Miljöpartiet som den enda vägens politik. Reinfeldt hävdade också ofta att politiken har stöd bland Moderatväljare. Det är bara en liten minoritet som inte håller med om "öppenhet" (det vill säga stor flyktinginvandring från tredje världen).

En vän återgav en konversation för cirka ett år sedan med en av Moderaternas toppstrateger. Temat var om Moderaterna inte var oroliga för att partiets kärnväljare inte uppskattade migrationspolitiken.

Toppstrategen svarade självsäkert att Moderaterna inte var oroliga. Det rör sig om en liten grupp väljare som Moderaterna inte är intresserade av.

Det påminner mig om ett skämt från Simpsons där vd:n för en kexfabrik förklarar varför familjeföretaget sparkar en anställd efter att han har skilt sig från sin fru: "Kirk, crackers are a family food, happy families. Maybe single people eat crackers, we don't know. Frankly, we don't want to know. It's a market we can do without."

Men Moderaternas väljare delade aldrig den Moderata partiledningens syn på invandring. Detta har dock aldrig rapporterats i klartext av media eller av borgerliga tankesmedjor.

Den största undersökning om väljarnas syn på invandringsfrågor är SOM-undersökningen som utförs årligen av Göteborgs Universitet. Sedan många år har SOM-undersökningen frågat allmänheten om åsikter kring flyktinginvandring. SOM-mätningen har fler svarande och är till skillnad från många andra mätningar anonym, vilket ger annorlunda resultat i invandringsfrågor.

En fråga ber allmänheten ta ställning till förslaget att "Ta emot färre flyktingar i Sverige".

Allmänhetens svar 2012 var:

Bra förslag: 45%
Dåligt förslag: 29%
Varken eller: 26%

Den andra frågan vänder på frågeställningen och ber allmänheten ta ställning till förslaget att "Ta emot fler flyktingar i Sverige". Det är en ny fråga som börjades ställas 2012. Svenska allmänhetens svar 2012 var:

Bra förslag: 18%
Dåligt förslag: 50%
Varken eller: 31%

Det är slående att endast 18 procent av svenska folket stöder den linje som Alliansregeringen fört, nämligen ökad flyktinginvandring. Denna siffra har aldrig rapporterats i riksmidia.

När media rapporterar SOM-undersökningens resultat använder de istället ett subilt trick för att vilseleda läsarna. De nämner att 44-45 procent stöder minskad flyktinginvandring, men nämner inte att det i SOM-undersökningen finns tre huvudsakliga svarsalternativ, inte två som det normalt gör. Läsaren lämnas därigenom med intrycket att en majoritet på 55 procent stödjer regeringens invandringspolitik, trots att det endast rör sig om cirka 30 procent.

Ett tecken på att någon ljugar för dig är att man berättar att 40-45 procent i SOM-mätningen är för reducerad flyktinginvandring utan att nämna att långt färre är emot.

SOM-institutet har varit vänliga nog att skicka mig siffror om vad de olika partiernas anhängare tycker om invandringspolitiken. Så här svarar Moderaternas anhängare om den invandringslinje Moderaternas partiledning driver:

Ta emot färre flyktingar (M)

Bra förslag: 53%

Dåligt förslag: 21%

Ta emot fler flyktingar (M)

Bra förslag: 12%

Dåligt förslag: 57%

Bara 12 procent av Moderaternas väljare angav alltså till Sveriges största politiska undersökning att det är ett bra förslag att ta emot fler flyktingar. Siffran har aldrig rapporterats annat än på min egen blogg. Media vill ge sken av att Sveriges nuvarande invandringspolitik har massiv folkligt stöd och har därför inte rapporterat de riktiga siffrorna.

Många Moderata politiker och strateger är själva fångade i en bubbla av ignorans de har hjälpt till att skapa. De blev därför genuint förvånade över valresultatet. Det finns dock inget skäl att bli förvånad för den som inte förlitar sig på medias filter. Moderata kärnväljare är höger och uppskattade inte att landets statsbärande parti driver Gustav Fridolins ungdomsradikalism.

Moderater som är skeptiska till den nuvarande invandringspolitiken är partiets kärnväljare, inte något litet segment som man kan klara sig utan. Politisk korrekthet, floskler och önsketänkande är ämnade för journalister, men Moderaternas strateger tycks ha trott på sin egen spinn.

Det förs just nu fram många krystade teorier till varför SD gick framåt och hur man kan stoppa främlingsfientligheten från att öka ytterligare. Den officiella bilden är att endast ett liten isolerad minoritet svenskar är skeptiska till invandringspolitiken. Då är det närmast obegripligt varför skandaldrabbade, djupt impopulära SD fördubblas val efter val.

I själva verket visar SOM-mätningen att cirka 60 procent av de väljare som faktiskt tar ställning vill se en reducerad flyktinginvandring. Men de etablerade partierna har bildat en järnkartell där alla i stället lovar ännu snabbare flyktinginvandring.

Mot den bakgrunden behöver man inte vara Sherlock Holmes för att lista ut varför SD ökar. Väljare som inte uppskattar Sverigedemokraternas illa dolda förakt mot invandrare men som är oroad över migrationspolitiken håller sig för näsan och röstar på SD i brist på alternativ.

Om borgerligheten vill stoppa Sverigedemokraternas framfart är ett första steg att sluta ljuga för sig själva och andra om opinionsläget i dessa frågor.

Tino Sanandaji